

ทรัพย์เคลื่อนที่ได้

พระภิกษุวิสุทฐิคุณ

๕ พ.ย. ๓๒

R4001

....ความสุขที่แน่นอน ความสุขที่มองใส ความสุขที่ไม่เจือปน เงินทองช่วยไม่ได้ ต้องสร้างต้องทำของตนเอง จิตใจเบิกบาน จิตใจดี เงินทองเรื่องเล็กสมบัติก็เรื่องเล็ก ในเมื่อเรามีจิตใจ เป็นอริยทรัพย์อันประเสริฐแล้ว สมบัติภายนอก ก็จะถูกดึง ถูกดูดให้เคลื่อนย้ายเข้ามาหาเรา จะเป็นสังหาริมทรัพย์ (ทรัพย์เคลื่อนที่ได้) อสังหาริมทรัพย์ (ทรัพย์เคลื่อนที่ไม่ได้) มันจะหลั่งไหลเข้ามาหาเรา ทำให้เรามีที่ดินที่อยู่อาศัยมากมาย

ทรัพย์เคลื่อนที่ได้ ในเมื่อจิตเป็นกุศล มันก็เคลื่อนเข้ามาบ้านเรา ยิ่งรวยเงินยิ่งเข้า

ส่วนบ้านคนจน เงินไม่ค่อยไปหาหรอก เพราะมันจนจิตจนใจจนสติปัญญา จนทั้งอริยทรัพย์ภายใน ทรัพย์ไม่ค่อยเข้าไป มันเข้าไปหาคนรวยจิตใจรวยทรัพย์คุณสมบัติ มีกรรมฐานดี สติปัญญาดี เงินมันก็วิ่งไปรวมที่บ้านคนรวยอย่างนั้น

คนจนไม่ทำบุญสุนทาน บุญจะเข้าไปหรือเงินจะไหลเข้าไปไม่ได้ เขามักจะพูดว่า “เรามันจน เงินหนีหมด” ก็ใช่แล้ว

บางที่มีทรัพย์สมบัติที่พ่อแม่ยกให้ มันจนจิตจนใจ จนสติปัญญา ทรัพย์สิน ก็อันตรธานสูญ มันก็ไปรวมอยู่ที่บ้านคนรวย เพราะคนรวยเขารวยสมบัติ รวยคุณสมบัติ มีอริยทรัพย์อันประเสริฐ มันก็ดูดเงินจากที่อื่นไปหมด เอาไปอยู่บ้านนั้น รวยมหาศาล บ้านไหนจนมันไม่มีไหลไปหรอก มันจนนี้ มันจนจิตจนใจ จนปัญญา จนธรรมะ จนคุณสมบัติ ไม่เคยใส่บาตร ไม่เคยทำบุญเลย จนอย่างนี้ทรัพย์สมบัติจะเข้าไปไม่ได้

ทรัพย์คือศีล สมาธิ ปัญญา ทรัพย์คือตัวศรัทธา ทรัพย์คือตัววิริยะ ทรัพย์คือตัวความมั่นหมายของตน ได้กุศลภาวนาอย่างนี้เรียกว่าทรัพย์มีอยู่ภายใน มันก็ดึงดูดเข้าไปรวม สิริมิ่งขวัญมงคลก็ไปอยู่บ้านคนรวยทรัพย์ รวยน้ำใจ ทำบุญตักบาตรไม่พัก ทรัพย์มันก็เข้าไปพักอยู่บ้านนั้น มันไปอาศัยอยู่บ้านนั้น เพราะบ้านนั้นมีความสุข ทรัพย์นั้นก็ไปรวมเป็นก้อนเป็นกำ

บ้านไหนมีความสุขทุกข์ จิตใจสกปรกลามก ของดีมันก็เคลื่อนย้ายไป ที่โบราณเรียกว่า ทองลुक อาตมาเคยเห็นกับตา ถึงได้เชื่อ ทองลुकเหมือนไฟพะเนียง และ

เคลื่อนย้ายออกไป นี่ทรัพย์มันเคลื่อนที่ได้ คนไหนมีบุญวาสนา มันก็เคลื่อนไปอยู่บ้านนั้นแหละ

เมื่อตอนอาตมาเป็นเด็กนักเรียนมัธยม ๒ อยู่กับยาย ยายมีเงินกลมเยอะ มีทองสายสะพาย ๒ เส้น สร้อยคอสร้อยข้อมือเยอะ เงินเหรียญเงินกลมเป็นไห ๆ ยายของอาตมาไปรักษาอุโบสถ ต้องค้างคืนที่วัด เช้าต้องไปรับ เวลาไปก็เตรียมทำกับข้าวใส่ปิ่นโตให้เสร็จ เมื่อทำบุญตักบาตรแล้วก็เก็บไว้รับประทานอาหารเพล และรอค้างคืน รุ่งเช้าอาตมาก็ไปรับไปหาบกระบุงใส่ผ้าผ่อนท่อนสไบของคุณยายกลับบ้าน

แต่อาตมาคิดเป็นอกุศล จิตใจเป็นอกุศล ไม่มีทรัพย์คิดลักเงินกลมของยาย ไปแลกสตางค์แดงมาเล่นโยนหลุม พวกบ้านเหนือบ้านใต้ตอมกันเป็นกลุ่มหมด พอยายไปวัดแล้วมาชวนเล่นโยนหลุม อาตมาก็ลักเงินกลมเงินเหรียญบ้าง เอาไปแลกสตางค์แดงมีรู บาทหนึ่งแลกได้ไม่กี่สตางค์หรอก นี่เมื่อสมัยเป็นเด็ก

พอถึงวันพระดีใจมาก ดีใจที่จะได้สร้างบาป โดยที่ยายไปอยู่วัด ไม่สนใจเรื่องทรัพย์ เงินทอง ยายไม่เคยนับ อาตมาตอนเป็นเด็กก็ลักเรื่อย วันพระละ ๑๐ ก้อน เงินกลม เงินเหรียญของรัชกาลที่ ๔ รัชกาลที่ ๕ มีมาก เอาไปแลกเป็นสตางค์โยนหลุมเสียหมด เพราะเล่นไม่เป็น เล่นเสียตลอดรายการ

ในเวลากาลต่อมา ยายก็บอกว่า หลานเอ๋ย เขาปล้นกันที่บ้านบางม่วงหมู่โน่น ดีชิงวิ่งราวกันมาก จะเอาเงินไว้ที่ไหนดี ยายก็ออกหัวคิดโบราณ ผังไว้เถอะ ผังไว้ได้ถูณ ก็ตามใจยาย ผังก็ผังกัน รอให้เย็น ๆ หมดแขก ลูกหลานไม่มาเยี่ยมยายแล้ว อาตมาก็ไปซุดใต้ถูณ ซุดแล้วก็ผังไว้ ๒ ไห ไหหนึ่งเป็นเงินกลม เงินเหรียญ อีกไหหนึ่งเป็นทองคำ สร้อยข้อมือ กำไลทำเป็นทองคำ ทองก็มีสายสะพาย ๒ เส้น ๆ ละ ๘ บาท สร้อยข้อมือข้างละ ๔ บาท ยังมีอยู่อันหนึ่งพิเศษ อาตมาก็เอาไปผังเหมือนกัน เตี้ยนี้ไม่มีหรอก เขาเรียกร่างแหทองคำ ร่างแหเงิน ร่างแหนาก ยายมีครบ อาตมารู้หมด อ้อ! ร่างแหเขายังทำด้วยทองคำ แต่บางบ้านไม่มีบุญวาสนา อย่าไปใช้ร่างแหทองคำนะ เจิงเลย นี่ยายเล่า อาตมาผังแล้วก็เอาดินมาทา เอาขี้ควายมาทา เอาพระพ้อมครอบอยู่ใต้ถูณ

ต่อมา ยายบอกว่าที่วัดศรัทธาภิรมย์มีเทศน์คาถาพัน เทศน์มหาชาติ ๓ วัน ๓ คืน ยายจะไปค้างวัด อาตมาก็ถามว่า “ยายไปค้างที่คืน” ยายก็บอกว่า “๒ คืนหลาน” อาตมาก็นึกว่าสบายละคราวนี้ จะซุดขายแน่ อาตมาคิดทุกวันไม่มีสวดมนต์หรอก อาตมาสวดมนต์เป็นสวดมนต์ได้ ยายสอนให้สวด สวดแล้วขออธิษฐานจิตขอให้ลักทองคำ ลักของยายให้ได้ นี่คิดเป็นอกุศลอย่างนี้

พอถึงวันพระเทศน์มหาชาติ อาตมาก็ไปส่งยายแต่เช้ามีด ยายรักษาอุโบสถ ค้างวัด ๒ วัน ๒ คืน ฟังเทศน์มหาชาติ พอไปแล้ว เพื่อนก็มาคอยเล่น เตียวบาย ๆ หน้อยจะไปเล่น ตั้งใจว่าจะลักขุดให้ได้

อาตมาก็ไปเปิดกระพ้อมออก ขุดลงไปนะ ไม่มีเลยหายไปหมดเลย ไสสอง ลูกไม่มีเลยนะ มีรูทะลุไปทางหลังเรือแปลกมาก เอ! ใครมาลักเอาไป อาตมาก็ กลับไว้ตามเดิม

ยายลืมนื่องที่ฝังไว้เพราะเงินที่ใช้อยู่มาก ที่ฝังไว้ต่างหาก นี่ทรัพย์หนีได้ อย่างนี้ อาตมานึกถึงโบราณได้ว่า เดินเรือบั้ง ๆ ยายตี บอกว่า “หลานอย่าเดิน เรือแดง ทรัพย์จะหนี” ต้องเดินเบา ๆ รับประทานข้าวตังก่องแก่ง ยายว่าเลยนะ ไม่มีคุณสมบัติเลยนะหลานเอ๋ย ทรัพย์ไม่มีเลย เงินไม่มีนะทองก็หนีหมด

คนไม่มีคุณสมบัติแปลว่า คนไม่มีศีล ไม่มีธรรม ทรัพย์จะมาได้อย่างไร นี่ยาย เล่า อาตมาก็ขุดไม่ได้เลย หนีไปไหนหมดไม่ทราบมีรูโบ้เลย หายไปทั้งไห ก็ไม่สงสัย ว่าทรัพย์จะหนีได้เข้าใจว่า ขโมยลักไป แต่การฝังนั้นรู้กันยายกับอาตมาเท่านั้น คนอื่น ไม่รู้ ปากก็ไม่รู้ ทำไมหายได้ ขุดหาก็ไม่พบ

ในอวสานกาลยายป่วยหนัก ป่วยก็ไม่มีโรค คล้าย ๆ ว่าทรุดลงไป กำลังถอย ลงไป อายุ ๙๙ ปีพอดี อาตมาอยู่ปฏิบัติยายอย่างใกล้ชิด เหลืออีก ๗ วันจะตาย เจตภูตของยายไปเข้าฝันป่าชื่อ ป่าเหลี่ยม สะดวกดี ยายยังไม่ตายนะ ยังนอนอยู่แต่ สดดี ป้อนข้าว ป้อนน้ำ แต่ยายก็เปลี่ยลงไป ๆ เขาเตรียมต่อโลงบำเพ็ญกุศล สวด ๗ วัน ๗ คืน ไปเข้าฝันป่าบอกว่า “หลานคนนี้สกปรก คิดจะเอาทรัพย์ไปทำลาย ทรัพย์เลยหนีอยู่ที่ป่ากระชาย” หนีได้จริง ๆ นะ เราคิดจะขาย คิดจะทำลาย คิดจะ เอาไปเล่นการพนัน ในที่สุดก็หนีไปจริง ๆ

พอยายตายก็นำไปบำเพ็ญกุศล สวด ๗ วัน แล้วเก็บไว้ก่อน สองปีผ่านไปจะทำศพ เวลาทำศพ มีโขน ละคร หนังใหญ่ ๒ วัน ๒ คืน ที่วัดศรัทธาภิรมย์ เรียกกันว่า วัดใหม่ศรัทธารามูร์

ที่วัดนี้มีปริศนาบอกไว้ว่า “วัดใหม่ไถ่เตี้ยเหี้ยขึ้นไซ้ อัฐไม่ให้ขัด วัดไม่ให้ ขุด บริสุทธิ์จึงเอาได้” มีน้ำมันไป อาตมาเห็นชัดเมื่อเป็นเด็ก นี่แหละปริศนาของคน โบราณนะ ในที่สุดอยู่ที่ไหนรู้ไหม อยู่ที่ต้นมะม่วงไซ้เหี้ย อยู่หน้าโบสถ์ ต้นใหญ่มาก มี มาแต่ครั้งไหนก็ไม่ทราบ น้ำมันโบอยู่โนโพรงต้นไม้นี้ คนโบราณนี้สมองดีเหลือเกิน บางคนมาขุดโบสถ์ ขุดวัดเขาไม่ไห้

ลุงอาตมาบวชเป็นพระ ท่านบอกว่าขออธิษฐานให้พบแล้ว จะเอาคืนที่ ตอนนั้นอาตมายังเป็นเด็กเล็ก ๆ เลยท่านก็ได้ที่ต้นมะม่วงไก่อเหี้ย แหม! คนโบราณนี่ลึกซึ้งเหลือเกินปัญญาสูง เวลาคนมาทำบุญท่านก็เอามาทาทา ทาให้อาตมาด้วย มองดูคนแล้วหัวเราะใหญ่เลย เพราะเห็นข้างในหมด นี่เล่าเรื่องเก่าให้โยมฟัง

ในที่สุดเอาศพยายเก็บเรียบร้อยแล้ว ป้าเหลี่ยมก็เรียกอาตมาไปพบ แล้วบอกว่า “เออ! มานี่ซิ ข้าฝันว่าเอ็งจะลักขโมยเงินยายไปเล่นจริงไหม?” อาตมาก็นิ่ง พูดยาว “จริงจิงอะไร” ป้าบอกว่า “ฝันอย่างนี้ อยู่ที่ปากกระชาย ไปช่วยขุดหน่อยได้ไหม”

อาตมาก็ไปช่วยขุด ก่อนขุดอาตมาก็มอมป้าเสียก่อน ป้าชอบน้ำตาลเมา ชอบดื่มเหล้า เลยเอาน้ำตาลเมามาให้ป้าดื่มเสียเมา แล้วก็ไปขุด พบไหจริง ๆ อยู่ห่างจากเรือนไป ๕ วา ในปากกระชาย ที่อาตมาเคยปลุกกับยายไว้ ขุดมาได้หมดเลยนะ ได้เงินได้ทอง อาตมาก็หิ้วกลับบ้านป้า

ป้าก็บอกว่า “หลาน ป้าจะแบ่งให้เจ้าบ้าง เจ้าไม่น่าคิดสกปรก จะทำลายทรัพย์ยาย” ตอนนั้นป้ายังเมาอยู่ อาตมาก็ยกทองไว้ ยังไม่บอกป้า ทอง ๒ เส้น สร้อยข้อมือ แล้วก็ร่างแหอีกด้วย แต่เงินกลมเอาไปเถอะ ป้าก็เอาไป อาตมาจึงรักษาไว้ พอป้าหายเมาแล้ว อารมณ์ดี อาตมาก็บอกว่า

“ป้า ไม่ใช่มีเฉพาะเท่านั้นนะ นี่สร้อยสายสะพาย ผมเป็นหลานนะ ผมดูแลยายมานะ ขอให้ผมเถอะ” ป้านิ่งอั้น อาตมาบอก “ขอป้าไม่ให้ก็ต้องเอา เพราะยกเอาไว้แล้ว” ป้าก็โอโหสิกรรมให้ อาตมาก็เก็บไว้ ได้มีโอกาสสร้างโบสถ์วัดพรหมบุรี (ชื่อเก่าวัดกุฎีลอย) ขายสายสะพาย ๒ เส้น ๆ ละ ๘ บาท เป็นทุนสร้างโบสถ์อุทิศส่วนกุศลให้ยาย ที่วัดพรหมบุรีมาจนบัดนี้ นี่แสดงให้เห็นชัด ทรัพย์เคลื่อนที่ได้ ถ้าคิดไม่ดีนะ

ขอฝากลูกหลานไว้ด้วย เป็นเด็กอย่าคิดไม่ดีต่อพ่อแม่ปู่ย่าตายาย อย่าลักทรัพย์ ถ้าทรัพย์มีคุณสมบัติมันหนีได้จริง ๆ บางบ้านจนทรัพย์ก็หนีไปอยู่บ้านคนรวย คนรายน่าใจ รวยบุญรวยกุศล ทรัพย์เข้าบ้านนั้นหมด นี่ปู่โสมเฝ้าทรัพย์ อาตมาถึงได้ว่า ทองมันลুক ลุกจริง ๆ นะ ลุกหนีไปเลยมันไม่อยู่หรอก บ้านไหนอับปรีย์จัญไร ต่อกันไม่พัก ทะเลาะไม่พัก ทรัพย์หนีหมด ลองดูนะ

อาตมาขึ้นเรือนต้องล้างเท้าทุกครั้ง และต้องเดินค่อย ๆ ยายบอกอย่าเดินเรือนดัง กระที่บเท้า ทรัพย์มันจะหนี คุณสมบัติจะไม่มี อาตมาจำได้มาตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ ขอฝากญาติโยมไว้ด้วย ทรัพย์หนีได้จริง ๆ ขอเย็นยัน

นี่ปากก็ตายแล้ว ยังอยู่แต่อาตามาก็จะตายจากไป อาตมานึกดีใจมาได้ของดีที่
หลัง ตอนบวชรักษาไว้จึงเอามาขายเอาเงินมาสร้างโบสถ์ให้ยาย ทรัพย์สมบัติจึงอยู่
กับเรา ขายไปบาทละไม่เท่าไร ก็พอเป็นทุนซื้อเหล็กซื้อปูนสร้างโบสถ์วัดพรหมบุรี มา
จนบัดนี้ เพราะอาศัยสร้อยสายสะพาย ๒ เส้น สร้อยข้อมือ ๒ เส้น และร่างแหอีก ก็คง
จะได้บุญเยอะ

นี่แหละขอเจริญพรญาติพี่น้องว่า คนมีคุณสมบัติถึงจะมีทรัพย์ คนไม่มีทรัพย์
จึงไม่มีคุณสมบัติ คนมันจนเงินจึงไม่ไหลเข้าไปนะ ไหลเข้าไปก็ขายหมดนะซิ ไปเล่น
การพนัน ดื่มเหล้าหมด

อาตมานี้แหละเล่นโยนหลุม ทอยกอง เล่นการพนัน เล่นชั้วลัก แพ้เขาเรื่อย
เงินทองยาก็หมด เลยกองมันหนี้ได้ แต่มานึกได้ว่าเป็นกุศลจะได้สร้างโบสถ์ ในที่สุด
ทองก็อยู่กับเรา ๒ เส้น จนได้มาบวชในพระศาสนา

ขอชี้แจงให้ญาติโยมได้ทราบว่า ทรัพย์มันเคลื่อนที่ได้ คนที่จนบุญทานไม่ทำ
มันก็จนอย่างนี้ ทรัพย์ก็หนีไปหมด นี่แค่คิดว่าจะลักของยายเอาไปขาย หนีออกไปอยู่
ป่ากระชายนะ กลวงโบ้ออกไปเลย ไหเคลื่อนที่ได้

คนก็เคลื่อนที่ได้นะ คนดีไปอยู่กับคนชั่วไม่ได้หรอก มันก็เคลื่อนย้าย คนชั่วไป
อยู่กับคนดีเขาไม่ได้ คือลูกจ้างเดี๋ยวมันก็เคลื่อนย้ายของมันเอง ไม่ต้องไปไล่หรอก
มันไม่มีคุณสมบัติ ไม่มีบุญวาสนาจะอยู่กับบ้านนั้น จึงเคลื่อนย้ายไปเองโดยอัตโนมัติ
เหมือนทรัพย์สมบัติต้องเคลื่อนย้ายดังกล่าวแล้ว

นี่เป็นกฎแห่งกรรม คิดจะลักเขา มันเป็นกฎแห่งกรรมนะ ทรัพย์เคลื่อนที่
ทรัพย์หนีได้ คุณสมบัติไม่มี คนที่ปากเป็นทรัพย์ พูดเงินไหลมาเลย คนที่ไม่มี
คุณสมบัติทางปาก ปากไม่มีทรัพย์ ปากเป็นกาลกิณี พูดเสียเงินนะ พูดเสียเงินเสีย
ทองตลอดรายการ ขอฝากไว้ด้วย